

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El reinici de curs, l'hora de la veritat per a Aragonès

■ El president arriba a la xifra simbòlica de cent dies en el càrrec amb la mesa de negociació com a gran repte immediat ■ El pressupost, en què buscarà la CUP, i la gestió de la Covid, altres temes candents

Òscar Palau
BARCELONA

Demà farà cent dies que Pere Aragonès va prendre possessió com a president, el tradicional període de gràcia que es concedeix als governants perquè se situïn, en una data, l'1 de setembre, que a més coincideix amb l'inici d'un curs polític que serà dens per la represa de la taula de diàleg i la negociació del pressupost com a grans afers. Això, sense oblidar el repartiment dels fons europeus –amb reptes sobre la taula com l'agenda rural o el desplegament de les renovables– o els traspassos i desgreuges que haurien d'arribar de la comissió bilateral. Si és que mai n'hi ha hagut, doncs, la treva s'ha acabat, i arriba l'hora de la veritat per a un Aragonès que ha impregnat d'un perfil de gestió el govern i es proposa impulsar quatre grans transformacions des de la "Generalitat republicana": la socioeconòmica, la feminista, la verda i la democràtica.

El repte més immediat, però, i segurament el més complicat, és la mesa "de negociació" amb l'Estat, com volen que es digui els republicans, prevista la setmana del 13 de setembre a Barcelona. El fet que el dia 15 vagi a declarar al TSJC l'expresident del Parlament Roger Torrent i tres membres de la seva mesa ha complicat la recerca d'una data, en una metàfora més de com la repressió judicial continua posant traves a una solució política. Aragonès admetia ahir a TV3 que estan "ballant" entre dues dates, tot i que el problema principal no serà el dia, sinó si hi va el seu homòleg Pedro Sánchez, que encara no ho ha confirmat, ja que si no ho fa "salta tot pels aires". No sonava a amenaça però sí a advertència, perquè ell mateix després hi insistia, en recordar que el fet que a Ma-

Aragonès, de visita a Sort la setmana passada. Els Jocs del Pirineu i l'agenda contra el despoblament són dos dels reptes ■ ACN

drid les majories depenem de l'independentisme "és una invitació a moure's". Aquest sembla ara mateix, amb relació també a la negociació del pressupost de l'Estat, el gran as a la màniga que vol jugar el govern. O la part d'ERC del govern, perquè Junts no hi sembla gaire en sintonia, i els seus dirigents no perden cap ocasió per expressar el seu escepticisme amb el diàleg. Aquesta és una debilitat afegida de la part catalana, tot i que els consellers de Junts han fet pinya en admetre que l'intent forma part de l'acord de legislatura, i s'hi ha d'anar. L'as dels socis, això sí, és diferent, segons recordava el vicepresident Jordi Puigneró a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada, i no és altre que el de la unilateralitat. "Ja ho vam fer l'1-O, i ho podem tornar a fer", avisava, després de subratllar que, si no es posa sobre la taula, la posició catalana serà molt feble.

Aragonès confia que la mobilització de la Diada

Descarta ara la vinyeta i lliga l'aeroport a la gestió

Les grans infraestructures són un altre dels reptes immediats sobre la taula. El president va descartar la implantació només a Catalunya de la vinyeta per circular per les vies d'alta capacitat, la solució que ha proposat sempre per sufragar-ne el manteniment, arran del fet que demà algunes de les principals autopistes revertiran finalment

faci que l'independentisme torni a mostrar múscul, tot i que tampoc hi ajuda, a mostrar fortlesa, que no s'hagi concretat encara l'escenificació d'un Acord Nacional per l'Amnistia i l'Autodeterminació amb un ampli espectre d'agents socioeconòmics, partits i entitats, que Aragonès volia que arribés abans de la represa de la taula, però que ahir ja admetia que requerirà "una mica més de temps" si es vol assolir un "acord sòlid". "No es tracta de fer una foto un dia abans de la

en l'Estat i la Generalitat. "No pot ser que només s'apliqui a Catalunya; com a mínim mentre pertanyem a l'Estat cal haver-hi igualtat de tracte", explicava. Abans, a més, exigia que es compensi el "greuge històric" per la manca d'inversió estatal al país.

Sobre l'ampliació del Prat, Aragonès va refermar que no acceptarà cap projecte "amb

impacte en la biodiversitat", i va lligar la posició final del govern al fet que l'aeroport sigui de gestió catalana. "De res serviria augmentar la capacitat si al final s'ha d'omplir de vols low cost, i l'única manera d'evitar-ho és la gestió des d'aquí", indicava, mentre reclamava el suport dels que volen l'ampliació "i fa 15 anys demanaven gestió catalana".

mesa, sinó que vagi acompanyant", proposava, en una solució que vindria a ser el substitutiu del "diàleg intern" que tant reclama el PSC entre partits, però que el govern s'ha mostrat refractari a convocar per no alimentar l'argument que és un conflicte entre catalans, i no pas amb l'Estat espanyol. A banda, el més calent és a l'aiguera també pel que fa a la taula estratègica de partits i entitats independentistes que apareix als acords d'investidura i que, a més de dibuixar el full de

ruta del procés, hauria d'anar fiscalitzant el resultat del diàleg amb l'Estat. Aragonès, que ja ha suggerit que la taula s'hauria de reunir cada "dos o tres mesos", sap, en tot cas, que si dona rèdits no serà pas a curt termini, i per començar es conformaria que les parts refermin les posicions i es pugui avançar en els "procediments". "No pot haver-hi una negativa constant si hi ha una majoria clara i persistent en el temps", subratllava, per recordar a La Moncloa que la seva actual posició a

mitjà i llarg termini "només es pot mantenir amb repressió i inestabilitat". "Estem oferint la possibilitat que això es gestioni d'una altra manera", cloïa.

Pressupost per al 2022

L'altre gran cavall de batalla "absolutament necessari" és el pressupost del 2022, que Aragonès vol aprovar amb la CUP, el soci d'investidura. Així hi insistia ahir, desoïnt els cants de sirena del PSC, en recordar que els comptes són bàsics per desplegar els pactes signats. Els cupaires, igualment freds amb el diàleg, ja han mostrat el seu desacord amb el projecte d'ampliació del Prat o la candidatura als Jocs d'hivern del 2030 al Pirineu, i han criticat gestos com que Aragonès sospés amb el rei en la inauguració del Mobile World Congress. El president, en canvi, recorda com ja s'han fet passos dirigits a complir els acords amb ells, com la posada en marxa d'una energètica pública o de la renda garantida, la creació d'una comissió per debatre un nou model d'ordre públic o la dotació de més de mil milions a polítiques socials i d'ocupació per superar la crisi. "Tenim una clara aposta per l'educació, les polítiques d'habitatge, la reindustrialització o els serveis públics que es reflectirà als pressupostos, seran coherents amb els acords amb la CUP i Junts", subratllava, per seduir-los.

És clar que, com bona part de la presidència de Torra i dels vuit mesos de buit, la gestió de la Covid és el primer gran repte que ha hagut d'entomar el govern Aragonès, i encara haurà de ser la prioritat. El president es fixava ahir el reinici amb normalitat del curs escolar i l'empenta final a la campanya de vacunació entre joves i adolescents com una de les principals fites dels pròxims mesos, abans d'encarar la reobertura del lleure nocturn o la instauració d'un passaport Covid. Aragonès, a més, es fixava altres prioritats d'aquí a final d'any com ara la renovació d'òrgans que depenen del Parlament, com el Síndic de Greuges o de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que veu "urgent" i "fonamental" per a una altra emergència, el foment de l'ús social del català entre el jovent. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La primera reunió de la taula de diàleg, el 26 de febrer de l'any passat al Palau de La Moncloa ■ ACN

Augmenta el recel entre ERC i JxCat per la taula de diàleg

■ A 15 dies de la reunió continuen enrocats en la seva validesa, sense visibilitzar l'estratègia i sense unitat a Madrid ■ Aragonès vol que hi vagi Pedro Sánchez i Artadi creu que mostrarà si "hi aposta"

J.A.
BARCELONA

Els partits van visibilitzar ahir el retorn al curs polític reprenent les reunions de l'executiva i les posteriors compareixences davant els mitjans, que van posar en relleu que el parèntesi estival, lluny de llimar les diferències entre les dues formacions en el govern, ERC i JxCat, ha fet augmentar els recels entre si sobre la validesa de la taula de diàleg o de negociació, una denominació que fluctua segons convingui pel moment. A 15 dies de produir-se la trobada entre governs que marcarà la pugna del curs polític, les compareixences de la portaveu dels republicans, Marta Vilalta, i de Junts, Elsa Artadi, van posar en relleu que continua sense haver-hi una estratègia conjunta sobre com afrontar-la, ni com avaluar-ne els resultats, i amb un munt d'interrogants so-

bre quina ha de ser la resposta al Congrés i la pressió sobre l'executiu de Pedro Sánchez.

Que no hi hagi consens ni en el nom de com referir-se oficialment a la taula ja en podria ser un indicatiu. Existeix el discurs comú per censurar el vet de l'executiu espanyol a parlar dels consensos del 2019 del 80% de la societat catalana que està a favor de l'amnistia i el dret a l'autodeterminació, com van posar de manifest les dues portaveus, però ahir van tornar els retrets sobre com afrontar la trobada. Vilalta va reiterar la demanda perquè aquells que "la desacrediten o menys-tenen contínuament", en clara al·lusió a JxCat, "hi siguin", amb l'afegit significatiu que necessiten "anar-hi amb la màxima fortaleza i cohesió possible" per no "posar-ho tan fàcil al govern espanyol". La republicana va assegurar que es tracta de "des-

Crítiques a Illa i demanda d'un ple per l'aeroport

Les declaracions del socialista Salvador Illa al *Diari de Girona* afirmant que "els darrers 10 anys han estat els pitjors dels últims 300 a Catalunya" seguien cuejant ahir després de rebre una allau de crítiques a les xarxes del mateix diumenge. Des d'ERC ho van qualificar-ho d'"un insult als demòcrates" per pretendre blanquejar o ignorar "els anys de la dictadura, del franquisme, o del feixisme", en paraules de Marta Vilalta, mentre que la portaveu

de JxCat, Elsa Artadi, li va demanar "una rectificació" o que intentés "contextualitzar la barbaritat que va dir" si es referia a economia o a qüestions socials. També va rebre de Catalunya en Comú, que el van instar a "recuperar el seny", qualificant les declaracions de "desafortunades" i més pròpies "de determinats sectors del processisme", segons el seu portaveu, Joan Mena.

D'altra banda els comuns

van registrar una petició per fer un ple extraordinari al Parlament sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat. ERC va qualificar la petició de "focs artificials" mediàtics mentre els acusava de no pressionar igual estant en el govern espanyol. Artadi també els va demanar "menys titulars i més seriositat" i els va retreure que s'havien desentès de l'acord, de la taula institucional i de participar en les taules tècniques.

afiar l'adversari polític i no de desacreditar l'instrument que ens ha de permetre resoldre el conflicte polític". La seva homònim a Junts tampoc va sortir del guió explicitat per molts càrrecs les darreres setmanes de posar en dubte el recorregut de la taula de diàleg, mostrant escpticisme perquè el PSOE i Unides Podem n'encoti-

llen el contingut amb vets "als límits de la Constitució". Artadi també va fer la demanda reveladora perquè "sortim de rivalitzar de manera retòrica de qui és més dialogant o qui té més o menys culpa i deixem de barallar-nos entre nosaltres" per posar la responsabilitat en l'executiu espanyol, que és qui definirà si és una eina útil o no.

Artadi va reconèixer que la temporalitat de dos anys de marge de la taula que defensa ERC no està escrita "literalment" en l'acord de govern, però va reiterar que compliran els compromisos i va defensar la idoneïtat de fer una avaluació de la seva utilitat després de cada reunió. I aquí va reclamar als socis "aprofitar qualsevol

esclatxa" de la negociació del pressupost a Madrid per "fer servir la nostra força", ja que fins ara "no ho hem fet i hi ha camp per córrer" per mostrar una "veritable unitat de l'independentisme". Però els republicans mantenen la voluntat de separar la resolució del conflicte polític de les negociacions per resoldre les necessitats del dia a dia de la ciutadania. La voluntat és "explorar al màxim" la negociació del pressupost general de l'Estat", va dir Vilalta, si es compleix el compromís de destinar 2.339 milions d'euros en inversions i transferències a Catalunya.

Les frases

“A la taula de negociació necessitem anar-hi amb la màxima fortaleza i cohesió possible”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Voldríem que fos un espai de negociació però ens fa por que no sigui ni de diàleg”

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JXCAT

“No és tan important qui hi ha a la taula, sinó la voluntat d'arribar a acords”

Eva Granados
VICE-PRIMERA SECRETÀRIA DEL PSC

Tot i que a JxCat els preocupa més el contingut que els integrants de la taula, Artadi va coincidir amb el president Pere Aragonès, que va reclamar la presència de Pedro Sánchez perquè mostrarà "si d'entrada creu que serà un fracàs" o no. Per al portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, que va confirmar la vicepresidentia, Yolanda Díaz, la presència de Sánchez seria "una bona notícia", però també va posar la prioritat en els continguts. Hi va coincidir la vice-primera secretària del PSC, Eva Granados, en assegurar: "No és tant qui hi ha, sinó la voluntat d'arribar a acords." Sense ordre del dia i amb el vet a l'amnistia i l'autodeterminació que imposa l'executiu espanyol, a hores d'ara qualsevol acord sembla impossible. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSC fixa avui el congrés per rellevar Iceta de líder

■ El canvi de primer secretari es va acordar en el mateix moment de decidir que seria Illa el candidat electoral ■ El congrés extraordinari per avalar el relleu es preveu abans d'acabar l'any

Xavier Miró
BARCELONA

El PSC té previst fixar avui la data del congrés extraordinari en què rellevarà Miquel Iceta al capdavant del partit per tal que Salvador Illa assumeixi formalment i amb tots els ets i uts el lideratge polític. El mateix Iceta recorda que és ministre a Madrid i que, per exemple, aquesta setmana, ha de viatjar a Venècia i Tòquio: "Ser primer secretari del PSC requereix una dedicació que en aquests moments jo no estic en disposició de fer." El relleu a la primera secretaria es considerava només una qüestió de calendari des del moment que, fa un any, Iceta va pactar amb el president espanyol Pedro Sánchez i amb el mateix Illa la sortida d'aquest del ministeri de Sanitat per encapçalar la candidatura del PSC a la presidència de la Generalitat.

Iceta explica que, quan es va acordar el relleu de candidat, ja es va preveure el canvi de lideratge posterior al partit per evitar qualsevol sensació de bicefàlia al capdavant del PSC. L'assumpció del lideratge formal per part del ja líder parlamentari es produirà en un congrés extraordinari proper que es vol cele-

Iceta i Illa en la celebració del Dia d'Europa a la seu nacional del PSC a Barcelona, aquest maig passat ■ JUANMA RAMOS

brar després que el PSOE faci el seu aquest octubre. Encara que el partit haurà d'obrir el procés de primàries per escollir el nou primer secretari, al PSC es dona per fet que Illa obtindrà el suport majoritari de la militància.

De fet, al partit es dona força més importància al congrés del PSOE que ha de consolidar el lideratge de Pedro Sánchez i del seu equip com a primer pas per revalidar La Moncloa. De fet, l'anunci de relleu

d'Iceta per Illa com a candidat electoral, tot i ser fet per sorpresa i amb el coneixement de pocs dirigents, va ser acollit amb satisfacció pels quadres del partit com una oportunitat per a la victòria electoral del PSC i la maniobra guardada sota clau i anunciada inesperadament pel mateix Iceta no va generar ni una sola crítica pública al si del partit. En anunciar per sorpresa que seria Illa el candidat a la Generalitat el 14-F, el 30 de de-

Possible president del partit

La presidència del partit socialista seria un pas natural un cop deixada la màxima responsabilitat executiva com a primer secretari i tenint en compte que el mateix Salvador Illa ha deixat clar aquest mateix agost en una entrevista a Catalunya Ràdio que Iceta "seguirà tenint un rol important" abans de qualificar-lo de "figura indispensable" per a la formació. De

"relleu natural" qualificaven el canvi proper tant el mateix Illa com la portaveu parlamentària Alícia Romero. Tenint en compte que el congrés federal del PSOE està previst per a la segona quinzena d'octubre, el PSC anunciarà avui la data del seu congrés extraordinari posterior per avalar el canvi, un data que s'apunta per abans d'acabar l'any.

sembre passat el mateix Iceta afirmava que el partit necessitava un "revulsiu" i que la decisió havia estat seva personal i ben meditada des que, a l'estiu, un estudi intern del PSC apuntava a la "talla presidencial" de Salvador Illa, aleshores ministre de Sanitat al capdavant de la gestió de la pandèmia de Covid-19. Entre el 16 i el 17 de novembre Iceta comunicava la seva decisió a Illa i al president Sánchez i es reservava l'anunci públic com a revulsiu de campanya a les portes de Cap d'Any.

L'oportunitat d'Illa

El relleu era celebrat al si del partit i fonts consultades el dia de l'anunci recordaven que Miquel Iceta ja era la cara visible del PSC com a portaveu durant el tripartit –de fet, el seu paper protagonista durant el govern tripartit i la negociació de l'Estatut havia estat una raó per descartar Iceta com a relleu inicial de Pere Navarro per liderar el PSC–. Des que finalment Iceta va rellevar també inesperadament Navarro ha estat ja dos cops candidat a la Generalitat.

Iceta i el PSC van veure en Illa "l'oportunitat de disputar la victòria a ERC i Junts" i així va ser, perquè els socialistes han aconseguit tornar com a primer partit del país, tot i que la victòria no li ha servit per trencar la majoria independentista. En el fons el relleu es va plantejar més en clau de futur pensant en l'oportunitat que Illa tindria de fer una llarga campanya electoral de quatre anys com a cap de l'oposició si aconseguia la victòria. ■

OPINIÓ

El retorn

Lentament començarà el curs polític després d'un estiu amb poca concreció sobre les relacions hispano-catalanes. S'ha visualitzat que dins l'independentisme i dins l'unionisme hi ha moltes maneres d'interpretar com ha de ser l'anunciada taula de diàleg. Massa interpretacions i garbuix pocs dies abans que els principals actors s'asseguin a taula.

El resultat final del diàleg es veu lluny i s'intueix que tot plegat serà llarg malgrat la bona voluntat del president Aragonès d'anar per feina com més aviat millor. Aquests primers dies de setembre haurien de servir per aclarir entre ERC i JxCat els objectius de la taula i evitar trencadisses abans de començar. És possible que tot plegat es tracti d'una comèdia com la

majoria de seqüències polítiques. Fora bo que la comèdia tingués un principi i un final més o menys comprensible per a una gran majoria de ciutadans que, sense esperar gaire res, esperen no ser enganyats, i que els actors de la taula d'un costat i de l'altre hi vagin amb els deures fets i els compromisos clars. La taula hispano-catalana és

prioritària per a la política espanyola, tot i que no és la principal. La reforma laboral, el futur de les pensions i els fons europeus són temes que tenen data de caducitat i la política no s'hi pot encantar. Ara s'hi ha afegit la crisi a Kabul. El gran dubte i la preocupació és com es gestionarà un problema que ens afecta a tots. És incomprendible que el president del

govern, Sánchez, i el de l'oposició, Casado, hagin estat incapaços de posar-se d'acord per fer front comú davant del problema que va més enllà d'haver repatriat amb una certa urgència els ciutadans espanyols i que es vagi buscant asil per a la població més sensible de l'Afganistan.

Curs polític intens que començarà oficialment amb una diada de l'Onze de Setembre que serà "diferent". És clar que hauria de ser diferent. El món també és diferent. ■

Lluís Falgàs

